

Arrestnummer c/ 335 /2018
Repertoriumnummer 2018 / 1095
Datum van uitspraak 28 maart 2018
Rolnummer 2017/CO/536
Notienummer parket-generaal 2015/PGA/3737 2017/VJ11/582

*Commissie
Urbanisatie*

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001097572-0001-0013-01-01-1

2015/PGA/3737 – 2017/VJ11/582

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

436

gepensioneerde

geboren te op

wonende te .

gesteld bij akte verleden door onderzoeksrechter | te
op 8 augustus 2014, het onderzoek geopend zijnde
ingevolge deze aanstelling als burgerlijke partij;

burgerlijke partij

aanwezig

tegen

van |

zelfstandige

geboren te 's op .

wonende te .

Nederlandse

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Steven De Coster, advocaat bij de
balie Antwerpen

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kulperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

te tussen 1 december 2012 en 1 mei 2013, op niet nader te bepalen datum

Op het perceel aldaar gelegen te
gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 1 a 62 ca,

eigendom van | en | ingevolge akte van aankoop verleden
door notaris | en ontvangen voor registratie op |

In woongebied,

Blij schending van artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie),

namelijk

- I. een van het hoofdgebouw vrijstaand bijgebouw met een oppervlakte van circa 25 m² en 2,95 m hoogte te hebben opgericht,
- II. over de lengte van het bijgebouw omschreven onder tenlastelegging sub I, de gemeenschappelijke muur met circa 1 meter te hebben verhoogd;

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van | op |

Ref. !

bedrag: 120,97 euro

get. de hypotheekbewaarder, |

PAGE 01-00001097572-0003-0013-01-01-4

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 6 maart 2017 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1, werd als volgt beslist:

Spreekt beklaagde I **VRIJ** voor de feiten van de tenlastelegging I.

VEROORDEELT:

- beklaagde I hoofdens de feiten van de tenlastelegging II tot een geldboete van **VIJFTIG** EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van één jaar vanaf heden,

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, vermeerderd met 70 decimes, en gebracht op 200 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding - de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklaagde weerhouden en bewezen feiten - belopende 221,19 EUR op heden en tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat de geldboete van 50 EUR, vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat die geldboete 300 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op vijftien dagen voor de geldboete van 50,- EUR;

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

- de beklaagde in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep, zowel van de beklaagde als van het Openbaar Ministerie, werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.
2. Het verzoekschrift van de beklaagde zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de verjaring, schending EVRM, de schuldigverklaring aan de feiten sub II., de strafmaat en de beschikkingen op burgerlijk gebied zijn nauwkeurig.
3. Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen. In het verzoekschrift wordt vermeld dat het hoger beroep van beklaagde gevolgd wordt, waardoor het Openbaar Ministerie te kennen geeft dat het binnen de perken van het hoger beroep tegen het bestreden vonnis dezelfde grieven heeft als de beklaagde. Het Openbaar Ministerie bepaalt op deze wijze nauwkeurig welke grieven tegen het beroepen vonnis worden ingebracht.
4. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.
5. De burgerlijke partij Voets tekende in besluiten incidenteel beroep aan voor de feiten sub I waarvoor beklaagde werd vrijgesproken. Wegens gebrek aan principaal hoger beroep, is het incidenteel beroep onontvankelijk.

Het hof heeft echter geen rechtsmacht om nog te oordelen over de schuld van de beklaagde aan de feiten sub I. gelet op het beperkt hoger beroep van het Openbaar Ministerie (enkel volgappel). De beslissing tot vrijspraak aan de feiten sub I. is voor de beklaagde definitief geworden.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich uit tot de beoordeling op strafrechtelijk gebied van het bestreden vonnis die betrekking hebben op de verjaring, de schending van EVRM, de schuldigverklaring aan de feiten sub II., de strafmaat en de burgerlijke vordering die geënt is op de feiten sub II.

5. De verjaring van de strafvordering

In het grievenformulier heeft beklaagde als grief met betrekking tot de procedure de verjaring vermeld. In haar besluiten werd het middel van verjaring van de strafvordering niet meer hernomen.

Alleszins is de verjaring van de strafvordering niet Ingetreden met betrekking tot de feiten van oprichting voorzien onder de tenlastelegging sub II. nu het laatst beoogde feit gesitueerd is tussen 1 december 2012 en 1 mei 2013 en het niet duidelijk is op welke precieze datum het laatst gepleegde feit werd gepleegd in die tijdsperiode. Vermits het hof niet de precieze aanvangsdatum van de verjaring kan bepalen, dient voor de beklaagde de meest gunstige datum in acht te worden genomen hetzij 2 december 2012. Er zijn geen 5 jaar verstreken sinds de laatste nuttige stuiting, zijnde het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 22 november 2017 van het hof van beroep te Antwerpen.

6. Omschrijving van de feiten: actualisering van de feiten van de tenlastelegging

Het hof stelt het volgende vast:

PAGE 01-00001097572-0007-0013-01-01-4

1. De door het decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (B.S. 23 oktober 2014) bepaalde wijzigingen aan het vergunningsluik van de VCRO zijn in werking getreden op 23 februari 2017 (zie art. 397 van voormeld decreet zoals gewijzigd door art. 8 van het decreet van 3 februari 2017 houdende de nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 9 februari 2017).

Door art. 296 van voormeld decreet van 25 april 2014 worden in art. 4.2.1. VCRO de woorden "*voorafgaande stedenbouwkundige vergunning*" vervangen door de woorden "*voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen*".

2. Art. 145 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27 augustus 2014) bepaalt dat de dit in werking treedt één jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van de Inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wordt vastgelegd. Dit betekent dat dit decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking treedt op 23 februari 2018.

Echter ingevolge art. 51 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de handhaving van de ruimtelijke ordening en tot wijziging en opheffing van diverse besluiten van 9 februari 2018 (B.S. 28 februari 2018), treedt het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, met uitzondering van art. 145, tweede lid, in werking op 1 maart 2018.

3. Het nieuwe artikel 6.2.1. van de VCRO houdt thans de strafbepalingen in en luidt met betrekking tot onderhavige zaak als volgt:

"De hierna volgende handelingen en omissies worden stedenbouwkundige misdrijven genoemd, en worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met een van deze straffen alleen:

1° het uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning;"

5. De feiten zoals hoger aangepast waarvoor beklaagde vervolgd wordt, maken een inbreuk uit op het artikel 4.2.1.1°.a) (het oprichten van bouwwerken zonder stedenbouwkundige vergunning) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Deze feiten zijn strafbaar gebleven, weliswaar thans op grond van art. 6.2.1. lid 1.1° VCRO (voorheen 6.1.1. lid 1.1° VCRO) ingevolge het decreet van 25.04.2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning en de strafmaat is eveneens hetzelfde gebleven.

De feiten zelf, voorwerp van de strafvordering, blijven hierdoor ongemoeid en deze wetswijzigingen wijzigen noch de strafbaarheid van de feiten noch de strafmaat.

7. Motivering ten gronde

7.1. Op strafrechtelijk gebied

7.1.1. Voorafgaandelijk: schending van het EVRM

In het grievenformulier heeft beklaagde als grief aangeduid de schending van het EVRM. In haar besluiten wordt het middel niet meer hernomen en niet verder uitgewerkt.

Deze grief behoeft derhalve geen antwoord.

7.1.2. Voorafgaandelijk: verzoek tot herkwalificatie

Met betrekking tot de feiten sub I. heeft het hof, zoals reeds hoger uiteengezet, geen rechtsmacht meer.

Met betrekking tot de feiten sub II. dient het hof alsnog te oordelen.

De dagvaarding om voor de correctionele rechtbank te verschijnen maakt niet de daarin vervatte kwalificatie of omschrijving bij het vonnisgerecht aanhangig, maar wel de feiten zoals ze blijken uit de stukken van het onderzoek die aan de dagvaarding ten grondslag liggen. De feitenrechter is niet gebonden door de kwalificatie die de dagvaarding aan de feiten geeft, maar moet aan de feiten de juiste omschrijving geven, zelfs in graad van hoger beroep. De rechter moet, indien daartoe grond bestaat, de kwalificatie wijzigen op

voorwaarde dat er geen andere feiten worden aanhangig gemaakt dan bedoeld in de dagvaarding en mits erkenning van de rechten van verdediging.

De burgerlijke partij houdt ten onrechte voor dat het opsplitsen van de feiten in 2 onderdelen zoals in de dagvaarding onwettig zou zijn.

Het hof stelt vast dat de beklaagde vervolgd wordt voor 2 verschillende handelingen, met name:

- het oprichten van een vrijstaand bijgebouw,
- het verhogen van de gemeenschappelijke muur met circa 1 meter over de lengte van het bijgebouw,

en dit zonder stedenbouwkundige vergunning.

Er is derhalve geen sprake van een opsplitsing van één handeling in 2 tenlasteleggingen. Het betreffen wel degelijk twee verschillende handelingen.

De feiten zoals aanhangig gemaakt in de akte beantwoorden aan de in de dagvaarding gegeven kwalificatie.

7.1.3. De schuld is niet bewezen

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten sub II., zoals hiervoor geactualiseerd, niet bewezen, ook niet onder een andere kwalificatie.

In tegenstelling tot de eerste rechter is het hof van oordeel, verwijzend naar de plannen van het tuinhuisje (stuk 119, bijlage 7 aan het verhoor van beklaagde van 15 februari 2016) en de foto van de scheidingsmuur (zie bundel beklaagde neergelegd voor de eerste rechter, stuk 2), dat deze scheidingsmuur niet is verhoogd en dat de buitenmuur van het bijgebouw is gebouwd tegen de scheidingsmuur tot ongeveer 1 meter boven de scheidingsmuur. Dit betekent niet dat “de facto” de scheidingsmuur werd verhoogd. De feiten sub II. zijn dan ook niet bewezen.

Alle feitelijke beweringen van de burgerlijke partij zijn niet van aard anders te moeten oordelen.

7.2. Op burgerrechtelijk gebied

Gelet op de vrijspraak is het hof niet bevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen.

8. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 191, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek
- 3 van de wet van 17 april 1878
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

9. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen van beklagde en het Openbaar Ministerie ontvankelijk;

Verklaart het incidenteel beroep van de burgerlijke partij onontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert de feiten zoals hoger uiteengezet onder rubriek 6.;

Verklaart de beklaagde niet schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub II., spreekt haar hiervan vrij en ontslaat haar van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Op burgerrechtelijk gebied

Verklaart zich onbevoegd kennis te nemen van de burgerlijke vordering gelet op de vrijspraak voor de feiten sub II.;

De kosten

Veroordeelt de burgerlijke partij tot de kosten gerezen op de strafvordering en de burgerlijke vordering in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 424,89 euro, het onderzoek geopend zijnde door de aanstelling als burgerlijke partij.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C4, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 28 maart 2018

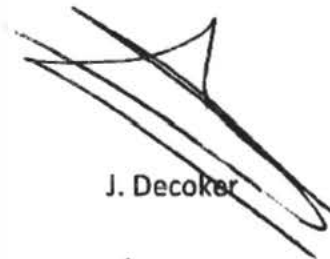
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

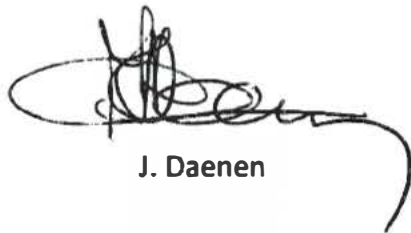
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

